

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. – U., N.**, proti žalovanému: **Obvodný pozemkový úrad v Prievidzi**, Mariánska č. 6, Prievidza, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPU 80-2010/1708-Ku zo dňa 25.5.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp/22/2010-24 zo dňa 6.10.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp/22/2010-24 zo dňa 6.10.2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia uvedeného v záhlaví tohto uznesenia, ktorým žalovaný:

- schválil vykonanie projektu pozemkových úprav v k. ú. S. podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon“)
- vyslovil, že podľa § 11 ods. 20 zákona Správa katastra Prievidza vyznačí obmedzujúcu poznámku a to zákaz scudzenia a zaťaženia tam určených pozemkov

- podľa § 14 ods. 8 zákona určil dátum zániku nájomných vzťahov k pôvodným nehnuteľnostiam na 31.10.2010.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd dospel k záveru, že žalobca nespĺňal kritériá účastníka pozemkových úprav, pretože nebol vlastníkom ani nájomcom pozemkov podliehajúcich pozemkovým úpravám (§ 6 ods. 1 písm. a/, b/, ani ho nebolo možné označiť za účastníka podľa ostatných kritérií (§ 6 ods. 1 písm. c/ až h/ zákona). Pripomenul, že žalobca združuje spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, ale spoločné nehnuteľnosti nevlastní, ani ich nemá v nájme a keďže ho spoluvlastníci nespĺnomocnili na zastupovanie v konaní ani na podanie žaloby, jeho žalobu označil za nedôvodnú. Súd žalobcovi vytýkal, že prvé dva body jeho žaloby sú nekonkrétne a nepresné, pričom súd nie je povinný vyhľadávať a spresňovať dôvody žaloby, uviedol, že námietky pod bodmi 3 a 4 riešil žalovaný a boli zapracované v pozemkových úpravách a námietku pod bodom 5 vyhodnotil ako nedôvodnú, lebo poznámka bola v súlade s § 11 ods. 20 zákona. Súd pripomenul, že napadnuté rozhodnutie nie je možné napadnúť riadnym opravným prostriedkom a žalobné námietky mohol žalobca, ak by bol účastníkom konania, uplatniť v predchádzajúcich etapách pozemkových úprav.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal postup v konaní o ROEP. Tvrdil, že námietky v správnom konaní ani nemohol podať, pretože nebol informovaný o priebehu pozemkových úprav a ani účastníci pozemkových úprav neboli riadne oboznámení s projektom. Uviedol, že pri spracovaní ROEP začala neznáma osoba spochybňovať vlastníctvo k niektorým pozemkom a tieto zapísala do vlastníctva štátu, na základe čoho štatutár žalobcu vzniesol v minulosti protest proti ROEP. Ďalej poukázal na viaceré nezrovnalosti v konaní o ROEP a pripomenul, že po zhodnotení Registra nového stavu a bezvýslednej komunikácii bol žalobca nútený písomne dňa 25.8.2008 vyzvať žalovaného na spoluprácu, pričom doposiaľ nedostal na túto výzvu odpoveď, preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nie je účastníkom pozemkových úprav, čo ho viedlo k podaniu tejto žaloby. Okrem iného žiadal aj priznanie pozemkov vydaných urbariátu v roku 1767.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ a h/ OSP.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPU 80-2010/1708-Ku zo dňa 25.5.2010. Krajský súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pričom konštatoval, že žalobca nebol oprávnenou osobou na podanie žaloby. Napriek tomuto tvrdeniu sa krajský súd okrajovo vyjadril k žalobným dôvodom žalobcu.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V zmysle § 249 OSP sa konanie začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. **Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.**

Podľa § 250 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté (ods. 1).

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich

právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo (ods. 2).

V zmysle § 250a OSP **žalobca musí byť zastúpený advokátom**, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

V zmysle § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 43 ods. 1 OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu **uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil** v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 250d ods. 3 OSP **súd uznesením konanie zastaví**, ak sa žaloba podala oneskorene, **ak ju podala neoprávnená osoba**, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, **ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a** alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, keď žalobu žalobcu, o ktorom tvrdil, že nebol oprávnený na jej podanie, zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd mal predovšetkým skúmať splnenie podmienok konania – okrem iného aj spôsobilosť byť účastníkom konania, procesnú spôsobilosť účastníka konania a po ustálení charakteru preskúmvacieho konania aj otázkou okruhu účastníkov konania a ich prípadného povinného zastúpenia v konaní. Pokiaľ mal krajský súd pochybnosti o tom, čoho sa žalobca vlastne domáhal (jeho pochybnosti sú zjavné z jeho zmienky o nekonkrétnosti a nepresnosti prvých dvoch námietok žaloby ako aj konštatovania o petite žaloby v odôvodnení, že: „...v správnom súdnictve môže súd žalobu zamietnuť alebo napadnuté rozhodnutie zrušiť, ale nemôže rozhodnúť tak, ako to žiada žalobca“), mal v zmysle § 43 OSP, vyzvať žalobcu na opravu žaloby a tiež ho náležite poučiť o jeho procesných právach a povinnostiach (§ 5 OSP). Až po odstránení naznačených pochybností by mohol krajský súd rozhodnúť a to buď podľa § 250d ods. 3 OSP, ak by došiel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie na podanie žaloby, prípadne z dôvodu neodstránenia väd žaloby brániacich jej vecnému vybaveniu a pod., alebo meritórne podľa § 250j a nasl. OSP. Bez ustálenia podmienok konania na základe výzvy na opravu a následné spresnenie žaloby neboli podmienky na zamietnutie žaloby z dôvodu konštatovania neoprávnenosti žalobcu na jej podanie, o ktorej dôvodoch však napriek tomuto konštatovaniu súd meritórne rozhodoval.

Vzhľadom na uvedenú nedôslednosť postupu súdu prvého stupňa Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho rozsudok podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 OSP z dôvodov podľa § 221 ods. 1, písm. f/ a h/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 OSP.

Vzhľadom na uvedené neboli predpoklady na to, aby odvolací súd konal vo veci samej. Povinnosťou súdu prvého stupňa v novom konaní bude ustáliť podmienky konania, pokúsiť sa o odstránenie vytýkaných väd žaloby brániacich jej vecnému vybaveniu a následne vo veci zvoliť ďalší postup v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová